

[Niels Andersen.]

store virksomheder, der har lønningskontorer og den slags, men for de mindre virksomheder, der kun har få lønudbetalinger, kan det godt volde en del besvær at skulle gennemføre dette kontorarbejde, som det jo i realiteten er, for staten. Derfor synes jeg, man i udvalget bør undersøge nøjere, om vi kan komme frem til en endnu bedre måde at opkræve kildeskatten på.

Jeg kommer så til ophævelsen af standardfradraget. Kildeskatteloven indeholder jo både lønmodtagerfradrag og standardfradrag, og nu foreslår man her, at det sidstnævnte skal forsvinde. Når man ser, hvad standardfradraget skulle dække — sygeforsikring, indekstraktorer, rentesikringer og kapitalforsikringer, indskud på etableringskonto, renteudgifter, lønmodtagerudgifter ud over det faste fradrag, gaver, som kan fradrages i henhold til ligningsloven, og underskud fra tidligere år i henhold til ligningslovens § 15 — så må man indrømme, at skal alle disse udgifter kunne indeholdes i standardfradraget, så skal det nødvendigvis være af en betydelig højde, og dermed kommer man jo nok frem til at trække lidt for stærkt på provenuet; på denne måde ville man forringe finanserne, således at man måske blev nødt til at udskrive skatten med højere procenter. Derfor er det vel nok rimeligt, at man afskaffer dette standardfradrag, også fordi det jo i høj grad er individuelt, hvor store disse fradrag for skatteyderne i almindelighed er. Det er jo langt fra alle, der har de samme udgifter til renteforsikringer, pensionsordninger, til indekstraktorer osv., og på den anden side er der også mange, som overhovedet ikke har nogen af disse ting; men det vil være rimeligt, synes jeg, at man bibeholder muligheden for at fradrage det, som man i henhold til tidligere gældende lovgivning har bundet sig for. Man skal huske, at folk jo har tegnet indekstraktorer bl. a. for at kunne trække fra på selvangivelsen, man har af samme grund tegnet forsikringer, og der kan være tale om andre forhold; det har altså været under denne forudsætning, man foretog den disposition, og derfor forekommer det mig at være meget farligt, om man ville indføre et standardfradrag, som langt fra kunne dække de udgifter, der her er tale om. Der kan også være andre ting, der gør sig

gældende i forbindelse med standardfradraget; det kan svække tilskyndelsen til at sikre sin alderdom, og det kan også svække initiativet til at foretage indskud på opsparingsbegunstigede konti. På den anden side må det være rimeligt, at fradraget indeholder udgifter til renteforsikringer og indekstraktorer, sådan som jeg har nævnt det. Et fast fradrag skal indeholde så mange udgifter som muligt. Jo flere fradrag, jo højere må beløbet fastsættes, og dermed kommer man altså ind på disse problemer vedrørende provenuet.

Ud fra disse betragtninger foreslås det at ophæve reglen om standardfradrag. Kun lønmodtagerfradraget bibeholdes. Når standardfradraget ophæves, er det nødvendigt med selvangivelse i stedet for den erklæring, som man jo havde regnet med at man kunne nøjes med. Det er dog ikke alene af denne grund, mener jeg, at man går tilbage til, at der skal indgives selvangivelse; der er også andre forhold, som har gjort det nødvendigt, og man anser det fra de flestes side for at være det bedste, om man bevarer selvangivelsen. Den kan måske affattes mere enkelt end hidtil; det kan naturligvis blive et svært arbejde, når man ikke gennemfører standardfradraget, men det er nok værd at overveje trods alt.

Det tredje område er reglerne om børns beskatning, og samtidig med kildeskattelovens ikrafttræden løsrives børnetilskudsordningen fra beskatningssystemet. Der bliver under alle omstændigheder givet børnetilskud; der er således ikke grundlag for at opretholde de ret indviklede beskatningsregler i kildeskatteloven. Der foreslås derfor den ændring, at alle børn ansættes selvstændigt i skat uanset deres alder og uanset, om de er hjemmeværende eller ikke. Dette må anses for at være en forenkling.

Endelig er der bestemmelserne om beskatningen i forbindelse med ophold i Grønland, alt sammen noget, som vi fra venstres side kan tilslutte os.

Og så er der spørgsmålet, om den kommunale indkomstskat skal kunne fradrages i indkomstopgørelsen. Når man ønsker at genindføre den kommunale fradragsret, er det jo ganske givet ud fra hensynet til, at byrdefordelingen mellem de forskellige kommunegrupper endnu ikke er klarlagt. Man er af den mening, at man netop i de kom-